

Elia Paionidou

Eni Eni in doina

V meni je poezija

Μεταφρασμένη
Σλοβενικά

~~Eni Eni~~ Olga M. M. M.

Bled 1982

1982

O, da bi bila med tvojimi razmišljanji
ti dvajsetletni Luis Aragon
/lahko bi bil tudi moj sin/,
in med šepetanjem večne jezerske vode.
Vsako jutro ob petih si ga razlega slavček.
Pozno je, morda pa zgodaj.
Drevesa so kakor izvezena in blejsko jezero
prenočuje svoje potopljene princeze.
Kakor da bi skala zrasla
samo zaradi brezupnih ljubezni.
Modila bom bosa. Iz mojih ranjenih peta
bo tiho in odločno prodrl
otrpní krš logike.
Širil se bo po živčnih vejah in vejicah,
zaprl bo vsak žetik z zunanjostjo.
Obsodba bo torej izvršena navznoter.

Toda spomnil se boš mojih opojnosti.
Ko boš pil, ne da bi se upijanil.
Spomnil se boš mojih štirih rok,
široko razprtih, ki objemajo sonce.
Zahajaš, pa ne veš, da vzhajaš zamañ
in brez sokrivcev,
da se vržeš z vrha skale v mrzlo globino
k skeletom dinosavrov,
ki so postali blato - kakšna škoda -

v mitičnih sencah, ki osamljene strašijo.

V meni je poezija.

Vleče me v svoje naročje in me uspava.

In jezero bo zaprlo pomlad pod ledom
in vedelo bo, da bo kakšna svetlolasa Desdemona
spet udarila.

Zato nikar ne zamujaj. Nesmrtni reči in spominčice
ne živijo dalje od vadiha,
ukradenega od kakšnega neumnega "mora se", "bo" ali "hal mi je".

Kar se ina zgoditi, naj se zgodi.

Zdaj je konec sinjih in belih golobov.

Moja domovina krvavi - zakopana rana.

Nekega dne bo erdite izbruhnika kri v nebo
in vai mi z njo, med zvezde ali v pekel.

Noč ne hiti. Jutri bo spet isto -

morda bo mračno /sveta Sofija, pravijo, prinaša dež/
morda jo spet vanemirja kakšna smrt, za kratek čas,
toda jezero bo našlo svoj mir.

Ti pa s svojo prtljago, polno drobnega porcelana,
ki se drobi, med božanjen v pesti.

Lahko noč! Noč je

pogumna in ponosna. Glej vedno na vzhod!

Elli Paionidou

Ble1, maj 1982

Prevod: O.M.

Olga Melihar, Ljubljana
Mašera-Spasičeva 13, tel. 343840